

Predikan i Kindaholms församling 2016 av Tobias Bäckström

2 sönd i advent

"Guds rike är nära"

Jeremia 33:14-16

Hebr 10:32-39

Mark 1:14-15

Ps: 103:4-6, 39, 111, 109

Förra söndagen kom konungen ridande till oss, Jesus red in i Jerusalem och folket hyllade honom som deras kung. Nu idag handlar det om konungens rike. Guds rike är nära är temat. "Tiden är inne, Guds rike är nära, omvänd er och tro på budskapet". Så var Jesus korta och kärnfulla predikan.

Advent betyder ju ankomst och även idag handlar det om en ankomst, Guds rikes ankomst.

Guds rike eller "himmelriket" som evangelisten Matteus hellre använder är ett viktigt tema för Jesus förkunnelse. De flesta av hans liknelser handlar om Guds rike. "Himmelriket är likt..." säger han, och kommer med olika förslag: ett senapskorn, en surdeg, en dold skatt etc. Det är därför slående att Jesus sällan talar klarspråk om Guds rike. Var finns det, hur är det organiserat? Hur blir man medborgare? Var finns dess arméer, var ligger huvudstaden? Ingen av dessa frågor får något klart svar. Pontius Pilatus får dock veta att Jesus rike inte är av denna världen och därför inte har några arméer och soldater.

Men är Guds rike samma sak som himmelen? Himmelen dit vi hoppas komma efter vår död och träffa våra nära och kära som gått före oss? Både ja och nej.

Vi har på många sätt en allt för förändligad syn på himmelen. Vi tänker att himmelen är en plats utanför vår fysiska tillvaro där Gud och hans änglar bor. Jesus kom därifrån till jorden och har sen rest tillbaka dit i förväg för att hämta hem oss dit efter hand.

Men Jesus talar ju här om Guds rike som ska komma *hit*. Guds rike är nära, säger han, det vill säga: det är på gång!, det finns alldeles här runt hörnet. Det verkar inte vara vi som ska från jorden till himmelen utan tvärtom, himmelen som ska hit till *oss* på jorden. Även de liknelser som Jesus ger om himmelriket går i linje med detta, Guds rike handlar om något som alltmer växer och genomsyrar tillvaron *här*.

Världen som vi lever i är egentligen inte problemet, så att vi måste förflyttas från den. Guds skapelse är inte problemet, varför skulle han då ha skapat?

Men samtidigt är det något som saknas. Vi är skapade att leva på denna jord, men kan samtidigt instinktivt känna att det är något som fattas. Vi hör inte riktig hemma här. Vi är inte skapade för en jord där det råder krig och konflikter, där det finns sjukdom och död.

När Gud skapade, skapade han människan med frihet att själv utforma historiens gång. Av kärlek skapade han utrymme åt oss, att välja våra egna liv.

Men när han såg att saker och ting gick fel så lämnade han oss inte åt vårt öde. Det var därför Jesus kom till oss, det är där och då som tiden är inne. Nu, säger Jesus: nu är det dags.

Världen och skapelsen ska återföras till Gud, som det en gång var tänkt.

Gud har för avsikt att fylla skapelsen med sin närvaro och sin kärlek. Skapelsen är god och vacker, inte bara för att den en gång skapades av Gud utan också för att den pekar framåt mot vad den är tänkt att bli. Paulus talar om ”att också skapelsen skall befrias ur sitt slaveri under förgängelsen och nå den frihet som Guds barn får när de förhärligas” (Rom 8:21). Skapelsen är som en bägare som väntar på att fyllas. Det är det Jesus talar om när han predikar om Guds rike. Det handlar inte om någon *erövring*, det är inte våra jordiska riken som ska krossas och ge plats för Guds rike. Inte heller handlar det om en *evakuering*, så att vi ska lämna den här planeten. Guds rike ska smygas in så att vår tillvaro till slut bli genomdränkt av Gud.

När ska detta ske? Det är återigen lite förvirrande det Jesus säger. Guds rike är nära, säger han, ja det antyder att det ännu inte kommit men att det finns alldeles runt hörnet. Men det finns en dubbelhet över det grekiska ordet: Guds rike både har och inte har kommit. Det tycks vara så att Guds rike har kommit men samtidigt så väntar vi på något mer. Vi väntar på Guds rikets slutliga genombrott. För att använda en bild: om man vill laga en middag måste man först ha ett recept, ingredienser måste inhandlas. När man har detta har man egentligen allt som behövs, men måltiden är ändå inte färdig. Så är det med Guds rike, allt finns där: men det är ännu inte färdigt.

Jesus gick in i vår värld och i vår tid. Han blev en del av den för att förvandla den. Överallt där Gud går in så fylls det med Guds närvaro. Han blev en del av den historiska tiden, men han vill också bli en del av din personliga tid. Han vill att du ger tid åt honom så att han kan fylla den med sin närvaro.

Även på andra områden så blir det transformerat som Gud går in i. Det gäller även nattvarden, som till synes är vanligt bröd och vin. Men precis som när Jesus gick in i vår tid och förvandlar den med sin närvaro så har han även förvandlat brödet och vinet med sin närvaro. Det är nu hans kropp och blod som vi får ta emot. Här är Guds rike verkligen nära, så nära det kan komma. Måltiden är tillagad, allt är färdigt.